ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

BUD SAGENDORF

357

ΠΟΠΑΪ

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
6

issuu-downloader.com

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΟΠΑΫ»

Ο άπίθανος, ὁ θρυλικὸς ΣΠΑΝΑΚΗΣ, τὸ αἰδερόμπρατσο ναυτάκι σὲ νέες καταπληκτικὲς ἐξορμήσεις

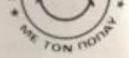

ΠΟΠΑΫ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Η' ΑΡΙΘ 357-ΔΡΧ 9-24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1980

Λυκαβηττοῦ 1γ-Αθῆναι 135
τηλέφ. 3638842 - 3602139

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Τεχνικαὶ ἐγκαταστάσεις
Ὀρφέως 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 3470300

Ἐκδότης Διευθυντὴς
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ἰφικράτους 4-Αθῆναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
1c Lycavittou street - Athens 135

Διευθυνσις συνταξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Ἐκδοτρια ἑταιρεια
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ ε.π.ε.

Υπευθυνος τυπογραφειου
Β. Γεωργιαδης
Μεταμορφωσεως 40-42

Ἀπαγορεύεται κάθε ἀναδημοσίευσις

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

Η ΜΑΥΡΗ ΑΡΑΧΝΗ

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

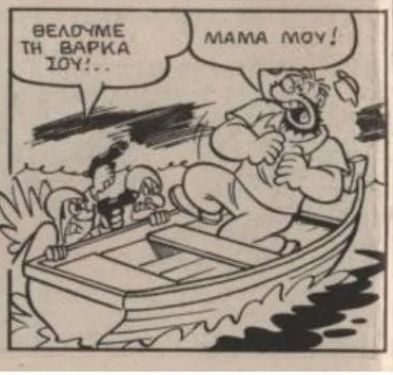

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

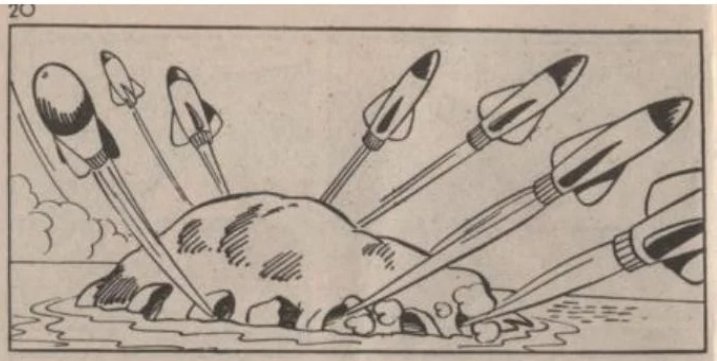

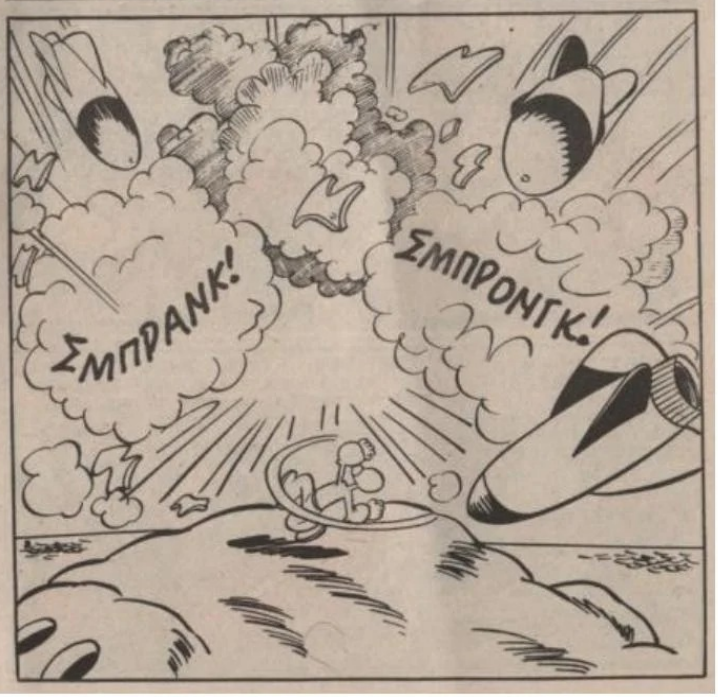

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

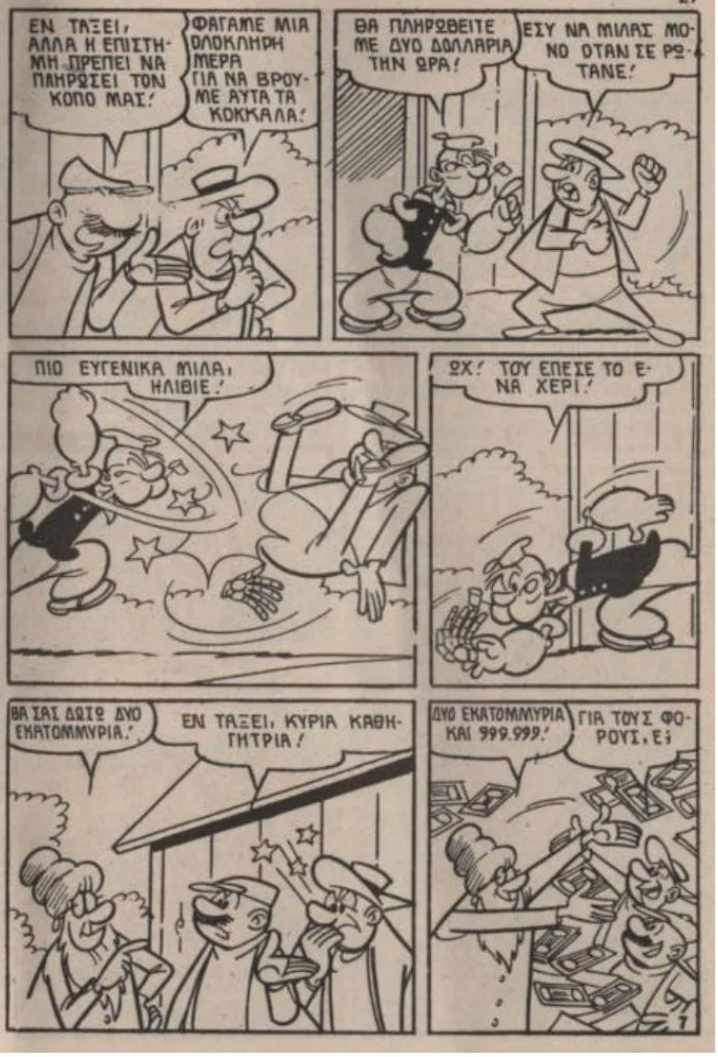

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΗΤΕΣ

ΜΙΑ φορὰ κι ἕνα καιρὸ ἦτανε ἕνας κυνηγός. Ὁ κυνηγὸς αὐτὸς ξεκινοῦσε κάθε μέρα ἀπὸ τὸ χωριό του καὶ πήγαινε σὲ μακρινὰ καὶ κοντινὰ βουνὰ καὶ δάση. Ἐκεῖ κυνηγοῦσε ὁλημερίς. Μὲ τὸ κυνήγι του αὐτό, ζοῦσε τὴν οἰκογένειά του φτωχικά, γιατί... ἐτοῦ ψοφᾶ τὸ σπίτι ἔρμο καὶ τοῦ κυνηγοῦ πεντέρμο».

★

Μιὰ μέρα, βγῆκε γιὰ κυνήγι, στὸ μακρινότερο δάσος, ποὺ ἦταν πάνω στὸ πιὸ ψηλὸ βουνὸ ἐκείνου τοῦ τόπου. Μά, ὅλη τὴ μέρα δὲν ἔτυχε νὰ περάσει μπρὸς ἀπὸ τὸν κυνηγὸ καμένα ἀγρίμι, μήτε κανένα πουλί γιὰ νὰ τὸ χτυπήσει!

Πείσμωσε πότε κι ὁ κυνηγὸς ποὺ ἔκανε τόσο κόπο καὶ γι' αὐτὸ εἶπε στὸν ἑαυτό του:

— Θὰ κάτσω κι ὅλομιᾶς.

issuu-downloader.com

Κι ἂν δὲν χτυπήσω ἔστω κι ἕνα ἀγρίμι, δὲν φεύγω ἀπὸ δῶ!

Κάνοντας τούτη τὴ σκέψη, ἀνεβαίνει πάνω σ' ἕνα μεγάλο δέντρο. Κι ἔστησε ἀπὸ κεῖ καρτέρι, κρατώντας τὸ ὅπλο του.'

✱

Γύρω στὸ μεσονύχτι, ἄκουσε ἕνα μεγάλο ποδοβολητό.

Κρύφτηκε καλύτερα πάνω στὸ δέντρο του καὶ περίμενε.

Σὲ λίγο, βλέπει κι ἔρχονται ἐκεῖ, δώδεκα φορτωμένα μουλάρια, ποὺ τὰ ὁδηγούσανε δώδεκα ληστές!

Οἱ ληστὲς τοῦτοι, μαζὶ μὲ τὰ μουλάρια, μπήκανε μέσα σὲ μιὰ σπηλιά.

Ἐκεῖ, ξεφόρτωσαν τὰ ζωντανά τους. Κάτσανε, φάγανε, ἤπιανε, κοιμηθήκανε καὶ τὰ ξημερώματα φύγανε πάλι, μὲ τὰ μουλάρια τους ξεφορτωμένα.

✱

Σὰν βγῆκε καλὰ ὁ ἥλιος, τρέχει ὁ κυνηγὸς μέσα σὲ κείνη τὴ σπηλιά.

Ψάχνει ἀπὸ δῶ, ψάχνει ἀπὸ κεῖ, στὸ τέλος βρίσκει ἕνα βράχο ποὺ κουνιότανε! Τὸν βγάζει ἀπὸ τὴ θέση του καὶ βλέπει μιὰ σκάλα.

Κατεβαίνει τὴ σκάλα καὶ βγαίνει ἀπὸ κεῖ σ' ἕνα μικρὸ πλάτωμα. Κυττάζει ἐδῶ κι ἀντικρύζει τὸ χρυσάφι τῶν ληστῶν!

Τὸ χρυσάφι αὐτό, ποὺ τὸ κουβαλούσανε κάθε τόσο μὲ τὰ μουλάρια, τὸ εἶχαν στοιβαγμένο οἱ ληστὲς σὲ τρεῖς σωρούς!

Καὶ στὴν κορφὴ τοῦ κάθε σωροῦ, βρισκόντανε ἀπὸ δυὸ χρυσὰ μῆλα, δηλαδή, συνολικὰ ἕξι τέτοια μῆλα, τόσο λοιμπερά, πού, ἀπ' αὐτὰ φωτιζότανε ὅλη ἡ σπηλιά!

Ὁ κυνηγὸς γιομίζει τὸ σακούλι του τότε, μὲ ὅσο χρυσάφι μποροῦσε νὰ σηκώσει, καὶ φεύγει.

Πηγαίνει στὸ σπίτι του καὶ μὲ τὸ χρυσάφι ἐκεῖνο, χτίζει ἀνώγεια καὶ κατώγεια. Κι ἀρχίζει, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, νὰ ζεῖ πλούσια καὶ καλά!

✱

Τρεῖς φορὲς τοῦ τελείωσε τὸ χρυσάφι τοῦ κυνηγοῦ, καὶ τρεῖς φορὲς πῆγε κι ἔφερε ἄλλο ἀπὸ τὴ σπηλιὰ τῶν ληστῶν!

Τὴν τέταρτη φορά, παίρνει, ἀντὶ γιὰ χρυσάφι, μέσα στὸ σακούλι του, τὰ ἕξι ὁλόχρυσα μῆλα!

Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ πᾶνε οἱ ληστὲς κι ἄλλο χρυσάφι στὴ σπηλιά.

✱

Κυττάζουνε καὶ βλέπουνε ὅτι λείπανε τὰ ἕξι χρυσὰ μῆλα, μὲ λίγο χρυσάφι κι ἀπ' τοὺς τρεῖς μεγάλους σωρούς, ποὺ εἶχανε κρυμμένους ἐκεῖ.

Κάνουνε συμβούλιο τότε οἱ δώδεκα ληστὲς καὶ ὁ ἀρχηγός τους λέει:

— Κάποιος ἀνακάλυψε τὸ χρυσάφι μας καὶ μᾶς λήστεψε ἐμᾶς τοὺς ληστές!! Γιὰ νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε ποιὸς εἶναι, οἱ δυὸ ἀπὸ μᾶς, θὰ φυλᾶνε τὸ χρυσάφι ἐδῶ στὴ σπηλιά. Οἱ ὑπόλοιποι δέκα θὰ ντυθοῦν καλόγεροι. Καὶ σὰν καλόγεροι, τάχα θὰ γυρνᾶμε ὅλα τὰ γύρω χωριὰ καὶ τὶς πολιτεῖες. Ἐκεῖ θὰ ρωτοῦμε. Κι ὅποιος μάθουμε, πὼς χωρὶς αἰτία καμιὰ πλούτισε ἀπότομα τώρα τελευταῖα, κι ἔχτισε ἀνώγεια καὶ κατώγεια, αὐτὸς θὰ ἔχει κλέψει ἀπὸ τὸν θησαυρό μας. Μετὰ θὰ σᾶς πῶ τί θὰ τοῦ κάνουμε! Συμφωνεῖτε;

— Συμφωνοῦμε, ἀρχηγέέέ! φωνάζουνε μὲ μιὰ φωνὴ ὅλοι οἱ ληστὲς μαζί.

✱

Σὲ λίγες μέρες, οἱ δέκα ληστὲς ποὺ παρουσιαζόντουσαν γιὰ καλόγεροι, μάθανε πὼς μόνο ὁ κυνηγὸς πλούτισε ἀπότομα τὸν τελευταῖο καιρό, χωρὶς καμιὰ φανερὴ αἰτία, κι ἔφτιαξε παλάτια, καὶ ζεῖ τώρα σὰν ἄρχοντας.

✱

Τὸ σούρουπο, λοιπόν, πᾶνε οἱ δέκα ψευτοκαλόγεροι μὲ φορτωμένα τὰ δώδεκα μουλάρια τους, εἴκοσι τέσσερα γιομάτα ἀσκιά, καὶ χτυπᾶνε τὴν πόρτα ἐκείνη τ' ἀρχοντικοῦ.

Τοὺς ἄνοιξε ὁ κυνηγὸς καὶ τοὺς γνώρισε ἀμέσως. Ἔκανε ὅμως, πὼς δὲν κατάλαβε τίποτα καὶ τοὺς ρώτησε:

— Τί θέλετε... «ἅγιοι καλόγεροι», σπ' ἀρχοντικό μου;

— Πηγαίνουμε γιὰ τὸ μοναστήρι μας, ἄρχοντά μου, ἀλλὰ νυχτώσαμε ἐδῶ καὶ θέλουμε νὰ μᾶς φιλοξενήσεις τὸ βράδυ! τοῦ ἀποκρίνεται τάχα ὁ ἀρχιληστής, ποὺ ἔκανε τὸν ἡγούμενο τοῦ μοναστηριοῦ.

— Περάστε! Κοπιάστε, στὸ σπιτικό μου! τοὺς λέει ὁ κυνηγὸς καὶ τοὺς μπάζει μέσα στὸ σπίτι του.

Ὕστερα, τοὺς ταΐζει καὶ τοὺς ποτίζει ἄφθονο κρασί.

Μέσα στὸ κρασί, ὅμως, εἶχε ρίξει ὑπνωτικό.

✱

Ἔτσι, σὲ λίγο, οἱ δέκα ληστές, ποὺ κάνανε τοὺς καλόγερους, ροχαλίζανε!

Ὁ κυνηγὸς τότε, τοὺς πιάνει, τοὺς δένει καὶ τοὺς παραδίνει στὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου.

Μετά, λέει στοὺς ὑπηρέτες τους:

— Πᾶμε νὰ δοῦμε τὸ τί ἔχουνε μέσα στὰ εἴκοσι τέσσερα ἀσκιά τους.

Πᾶνε ὅλοι μαζί, στὸ σπαῦλο ποὺ εἶχανε ξεφορτωμένα τ' ἀσκιά τους οἱ ληστές.

Ἀνοίγουνε μιὰ μικρὴ τρυπούλα σὲ κάθε ἀσκί, καὶ τί νὰ δοῦνε! Τ' ἀσκιὰ αὐτὰ εἶχανε μέσα θεριά!

Καὶ τὰ θεριά, καθὼς ἤτανε πεινασμένα κι εἴδανε λίγο φῶς ἀπ' τὴν τρυπούλα τοῦ κάθε ἀσκιοῦ, ποὺ τοῦ ἀνοίξανε, ἀρχίσανε νὰ μουγκρίζουνε καὶ νὰ οὐρλιάζουνε.

— Βλέπετε τὰ θεριὰ αὐτά; Θὰ τ' ἀφίνανε ἐλεύθερα οἱ ληστὲς μόλις καιμόμαστε, καὶ θὰ μᾶς τρώγανε ὅλους. Τοὺς ληστὲς ὅμως, δὲν θὰ τοὺς πειράζανε τὰ θεριά, γιατὶ τοὺς γνωρίζουνε. Κι αὐτὸ θὰ τὸ κάνανε γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦνε ἐμένα ποὺ βρῆκα τὸ θησαυρό τους καὶ μ' αὐτὸν ἔγινα πλούσιος! λέει ὁ κυνηγὸς στοὺς ἀνθρώπους του.

issuu-downloader.com

Κι ἀμέσως ὅλοι μαζὶ ξεκινήσαμε καὶ πᾶμε στὸ βουνό, στὴ σπηλιὰ ἐκείνη τῶν λῃστῶν. Ἐκεῖ βρίσκουμε καὶ τοὺς ἄλλους δυὸ λῃστές, ποὺ φυλάγανε τὴ σπηλιά.

Τοὺς πιάνουμε καὶ τοὺς δίνουμε κι αὐτοὺς στὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου.

Κι ὁ ἄρχοντας τοῦ τόπου δίκασε σύμφωνα μὲ τὸν τότε νόμο, γιὰ ὅλες τὶς λῃστεῖες ποὺ εἴχανε κάνει, τοὺς δώδεκα λῃστές! Καὶ τοὺς καταδίκασε νὰ τραβοῦμε σ' ὅλη μας τὴ ζωή, κουπί, στὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐκείνου τοῦ τόπου!

*

Ὁ καημένος μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, πῆρε ὕστερα κι ὅλους τοὺς ἄλλους θησαυροὺς τῶν λῃστῶν ἀπ' τὴν σπηλιά τους, καὶ τοὺς μοίρασε σ' ὅλους τοὺς χωριανούς του!

Ἔτσι, περάσανε αὐτοὶ καλὰ κι ἐμεῖς καλύτερα.

*

ανεκδοτα

Βρέχει ραγδαία τὴν ὥρα ποὺ ὁ σύζυγος βγαίνει ἀπ' τὸ σπίτι. Ὑστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες, ξαναγυρίζει χωρὶς τὴν ὀμπρέλλα του.

– Τί ἔγινε ἡ ὀμπρέλλα; τὸν ρωτάει ἡ γυναίκα του.

– Τὴν ἔχασα.

– Τὴν ἔχασες; Καὶ πότε τὸ πῆρες εἴδηση;

– Ὅταν ἔπαψε νὰ βρέχει καὶ πῆγα νὰ τὴν κλείσω!

– Δὲν εἶναι τίποτα τὸ σοβαρό, νεαρέ μου, λέει ὁ γιατρὸς στὸν πελάτη του. Σταμάτησε νὰ παίζεις βιολὶ καὶ θὰ γίνεις καλά.

– Δὲν χρειάζομαι κανένα ἄλλο φάρμακο;

– Ὄχι.

Ὁ πελάτης φεύγει κι ὁ βοηθὸς τοῦ γιατροῦ τοῦ λέει μὲ ἀπορία:

– Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί σχέση ἔχει τὸ βιολί.....

– Εἶναι πολὺ ἁπλό, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ γιατρός. Αὐτὸς ὁ νέος μένει στὸ διπλανὸ διαμέρισμα τῆς πολυκατοικίας ποὺ μένω ἐγώ.....

– Ἡ θεία μου, γιατρέ ἦταν πολὺ ἄρρωστη.

– Μὴν ἀνησυχεῖτε. Κάθε ἀρρώστεια καὶ μάλιστα σὲ ἡλικιωμένα πρόσωπα εἶναι μιὰ ὑποχονδριακὴ κατάσταση.....

Μιὰ ἀρρώστεια τῆς φαντασίας.

– Εἶχε καὶ μιὰ σοβαρὴ ὑποτροπὴ γιὰ τρεῖς.....

– Ἡ ἰδέα της εἶναι πὼς ἔπαθε ὑποτροπή.....

– Ἔτσι λέω καὶ γώ..... Γι' αὐτὸ τώρα ποὺ πέθανε, καλὰ θὰ κάνει νὰ μὴν ἀλλάξει ἰδέα γιατὶ τὴ .....θάψαμε χτές.....

Μιὰ γυναίκα λέει γιὰ τὸ σύζυγό της σὲ μιὰ φίλη της:

– Τί τὰ θές. Ὁ δικός μου συνεχῶς ταξιδεύει. Εἶναι ζήτημα ἂν μένει στὸ σπίτι ἕνα μήνα μέσα σ' ἕνα χρόνο.

– Πόσο σὲ λυπᾶμαι, καυμένη!

– Μπά! Ἕνας μήνας περνάει γρήγορα!

– Ἡ γυναίκα σου ἔχει ἕνα στοματάκι σὰν μπουμπούκι τριαντάφυλλου.....

– Γελιέσαι. Τὰ μπουμπούκια εἶναι κλειστά.....

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

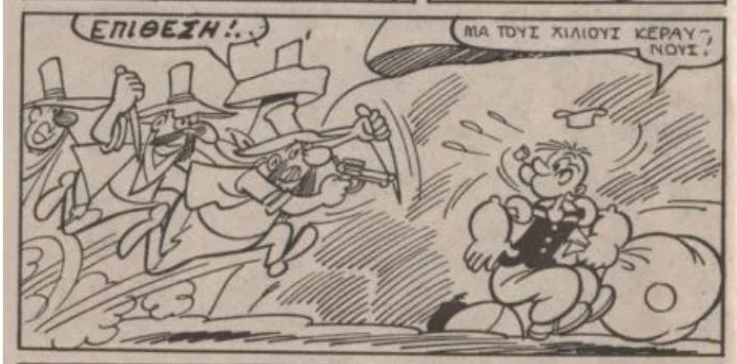

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

Η ΛΙΜΝΗ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΣΤΡΟΦΕΣ

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com

ΤΙ ΚΑΙ ΠΟΣΑ
πρέπει καὶ μποροῦμε νὰ περιμένουμε
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φιλία εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ λεπτὴ σχέση, γιὰ τὴν ὁποία δὲν ὑπάρχει ἕνα σταθερὸ μέτρο.

ΜΕΡΙΚΟΙ ἄνθρωποι ὀργίζονται, ὅταν συλλογίζονται ὅτι, σὲ στιγμὲς ποὺ βρέθηκαν μόνοι, μπροστὰ σὲ μιὰ ἀνάγκη, οἱ φίλοι τους δὲν προθυμοποιήθηκαν νὰ τοὺς βοηθήσουν. Ἔστω καὶ μὲ τὴν ἁπλὴ παρουσία τους. Ἔτσι εἶναι. Ποτὲ δὲν ἀγαποῦμε χωρὶς ἀνταλλάγματα! Ὅταν προσφέρουμε σὲ κάποιον τὴ φιλία μας, περιμένουμε νὰ μᾶς τὴν ἀνταποδώσει αὐτὸς κάποτε ἀπὸ ἀκέραιο. Καὶ ὀργιζόμαστε ἢ ἀπογοητευόμαστε, ὅταν δὲν ἐχουμε αὐτὸ ποὺ θεωροῦμε φυσικὸ καὶ λογικὸ νὰ περιμένουμε. Δυστυχῶς, ξεχνοῦμε μιὰ βασικὴ λεπτομέρεια. Ξεχνοῦμε ἢ ἀγνοοῦμε, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ περιμένουμε ἀπὸ ἕνα πρόσωπο αὐτὸ ποὺ θέλουμε, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἐχει νὰ μᾶς δώσει.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε, ὅτι εἶναι δύσκολο νὰ θυμόμαστε αὐτὴ τὴ λεπτομέρεια, ὅταν ἐχουμε τὶ ἀκριβῶς ἐχουμε ἀνάγκη, ἐνῶ δὲν ξέρουμε τὶ εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς προσφέρει ἕνας φίλος μας. Κι εἶναι ἀκόμα δυσκολότερο νὰ τὴ θυμόμαστε, ὅταν στὸ παρελθὸν ταῦ ἐχουμε δώσει στὸ πολλαπλάσιο αὐτὸ ποὺ τώρα ἐχουμε ἀνάγκη. Ὡστόσο, θ' ἀπαλλάσσαμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ πολλὲς πικρίες καὶ ἀπογοητεύσεις, ἂν, στὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς φίλους μας καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀ-

issuu-downloader.com

γαπούμε... δέν κρατούσαμε λογιστικά βιβλία.

Μπορεί νά ξαγρυπνήσουμε πολλές φορές στό προσκέφαλο μιάς άρρωστης φίλης μας κι όμως αύτή νά παραλείψει νά μάς στείλει μιά εύχητήρια κάρτα ή νά μάς κάνει ένα τηλεφώνημα στή γιορτή μας. Μπορεί νά τήν προσκαλούμε σ' όλες τίς φιλικές συγκεντρώσεις μας καί αύτή νά μή μάς περιλαμβάνει ποτέ στόν κατάλογο τών δικών της καλεσμένων. Μπροστά σέ τέτοια συμπτώματα ψυχρής άδιαφορίας, είναι φυσικό νά τή διαγράψουμε άπό τόν κατάλογο τών φίλων μας. Έως ένα σημείο, σέ μιά κρίσιμη στιγμή, αύτή ή ψυχρή καί άδιάφορη επρώην φίλη, θά κάνει κάτι, μιά θυσία ίσως, πού θά μάς σώσει άπό ένα σοβαρό κίνδυνο. Κάτι, πού τό περιμέναμε μάταια άπό άλλες καλές φίλες.

Πρέπει νά παραδεχτούμε ότι πολύ συχνά θεωρούμε προτερήματα κι άγαπούμε σ' ένα γνωστό ή φιλικό πρόσωπο αύτά πού μπορεί νά είναι τά έξωτερικά γνωρίσματα τής χειρότερης πλευράς τού χαρακτήρα του. Παραδείγματος χάρη, δίνουμε ύπερβολική σημασία στή χειρονομία ένός προσώπου, πού δέν παραλείπει ποτέ νά μάς στείλει μιά εύχητήρια κάρτα ή ένα τηλεγράφημα στή γιορτή μας.

Πραγματικά, είμαστε έτοιμοι νά θυσιαστούμε γιά τούς φίλους, πού έκπληρώνουν τόσο σχολαστικά τίς κοινωνικές ύποχρεώσεις τους. Δέν περνάει όμως ποτέ άπό τό μυαλό μας, ότι κάνουν τόν κόπο νά μάς στείλουν μιά κάρτα ή ένα τηλεγράφημα, άκριβώς γιά τό ένδεχόμενο ότι κάποτε θά μάς χρειαστούν.

Νά, λοιπόν, γιατί ξαφνιαζόμαστε όταν οί άλλοι, έκείνοι πού παραβλέπουν τούς τύπους, έκδηλώνουν τά φιλικά τους αίσθήματα μέ ούσιαστικό τρόπο. Όταν χαϊδεύεται.

Πρέπει νά καταλάβουμε καί νά παραδεχτούμε, ότι όλοι είμαστε φίλοι... στά σημεία. Σέ κάθε πρόσωπο, ύπάρχουν προτερήματα πού μάς προσελκύουν καί έλαττώματα πού μάς άπωθούν. Πρέπει συνεπώς νά μάθουμε νά εύγνωμονούμε τούς φίλους μας γιά ό,τι μπορούν νά μάς δώσουν, χωρίς νά π·καινόμαστε γιά ό,τι δέν μπορούν νά μάς προσφέρουν. Κι ύστερα, πρέπει νά μάθουμε νά ξεχωρίζουμε τούς φίλους άπό τούς άπλούς γνωστούς! Ύπάρχουν άνθρωποι, μέ τούς όποίους μάς άρέσει ν' άστειευόμαστε, άλλά γιά τούς όποίους δέν θά θέλαμε νά κλαίμε.

Στίς άνθρώπινες σχέσεις, ό καθένας ξέρει πολύ καλά τί δίνει, άλλά σπάνια γνωρίζει τί παίρνει. Έτσι, ή περιγραφή ένός φίλου καί τών αίσθημάτων του, μπορεί νά μήν είναι άντικειμενική, όταν μάλιστα δέν ξέρουμε νά μετρούμε τήν άξία αύτού πού μάς δίνει μέ τό μέτρο τών δυνατοτήτων του.

Αύτά πού βλέπουμε σ' ένα φίλο μας, ξεστρώνται άπό τό πώς τόν κυττάζουν καί άπό πού τόν κυττάζουμε. Έξάλλου, ό καθένας έχει κουφά σημεία, πού τά φανερώνει όταν θέλει νά προστατευθεί άπό κάποιον, έστω κι άν αύτός ό κάποιος είναι ό καλύτερος φίλος του. Αύτό δέν σημαίνει ότι ό καλύτερος φίλος του μπορεί, σέ κάποια στιγμή, νά έκδηλώσει έχθρικά αίσθήματα. Άλλά αύτός πού ξέρει τήν οίκογενειακή τραγωδία ένός φιλικού προσώπου δέν άντέχει ίσως νά δεί σοβαρά άγχωτο αύτό τό ίδιο πρόσωπο καί άποφεύγει νά τό έπισκεφτεί στό νοσοκομείο, όχι άπό άδιαφορία, άλλά άπό ύπερβολική εύαισθησία. Ή, όταν τό έπισκέπτεται, έξαντλείται σέ παρήγορα λόγια, πού κουράζουν, άντί νά άναπαυφίζουν.

Σέ τελευταία άνάλυση, ή φιλία είναι μιά έξαιρετικά λεπτή σχέση γιά τήν όποία δέν ύπάρχει σταθερό μέτρο. Όπωσδήποτε, δέν έξαρτάται πάντοτε άπ' αύτό πού δίνουμε ή παίρνουμε άλλά άπ' αύτό πού αίσθανόμαστε.

* * *

Τοῦ κόσμου τά.... Περίεργα !

Ο ΔΡ. ΤΖΑΙΜΣ **ΜΟΥΑΡΤ**
(1656 - 1776)
ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΝΤΣΟΥΡΙ ΤΗΣ ΣΚΟΤΙΑΣ
ΗΤΑΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ. ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 120 ΕΤΩΝ ΕΞΑΣΚΟΥΣΕ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙ 95 ΧΡΟΝΙΑ.

Ο ΒΩΜΟΣ ΤΟΥ **ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ**
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΣΤΗΝ ΓΝΩΚΟΚΑΜΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ... ΣΚΑΛΙΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΠΟΥΜΙΤΣΙ ΙΝΟΥΓΙΕ. ΕΝΑΝ ΓΙΑΠΩΝΕΖΟ ΓΛΥΠΤΗ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΤΟΥ ΕΚΑΝΕ ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΕΜΑ. **ΑΣΠΑΣΤΗΚΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ**

Η ΚΛΙΝ ΓΚΕΜΑΙΝ
ΑΠ' ΤΟ ΦΟΡΤ ΛΑΝΤΕΡΝΤΑΛ (ΗΠΑ) ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΑΣ ΕΙΧΕ...

ΤΟΝ "ΒΙΚΥ"
ΕΝΑΝ ΛΕΥΡΟ ΓΑΤΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΓΕΝΝΗΘΕΙ ΤΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ **"ΝΙΚΗΣ"** ΤΗ ΜΕΡΑ ΔΗΛΑΔΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ, ΣΤΟ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΕΝΑ **ΑΣΠΡΟ Ν ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ** ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΤΟΥ...

Ο ΤΖΑΚ ΚΑΡΣΤΕΝΣ
ΑΠ' ΤΟ ΚΛΑΪΝΖΥΛ ΤΟΥ ΝΑΜΑΚΟΥΑΛΑΝΤ, ΤΗΣ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΨΑΡΕΥΑΝ ΠΑΡΕΑ ΟΤΑΝ ΤΑ ΑΓΚΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΑΣΑΝ **ΤΟ ΙΔΙΟ ΨΑΡΙ**
ΕΚΟΨΑΝ ΤΟ ΨΑΡΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΙ' Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΠΗΡΕ ΙΣΙΟ ΜΕΡΙΔΙΟ

issuu-downloader.com

Το καλό χιούμορ

– Το έκανες επίτηδες έπειδή δέν φαινόταν πιά τό νούμερο στήν πινακίδα σου;

– Είδες τώρα, σέ τί χρειάζεται πάντα μιά ζώνη;

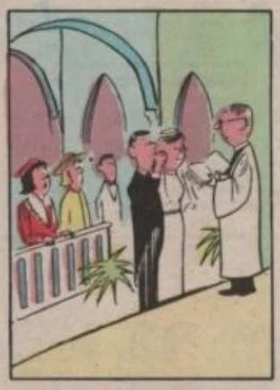

– Αναρωτιέμαι άν ό Στάθης είναι ώριμος γιά γάμο!

– Σέ παρακαλώ, Μιχάλη, σταμάτα. Ό κ. Γατόπουλος δέν ενδιαφέρεται καί τόσο γιά τήν πολιτική.!

Ζητειστε τα απο ολα τα περιπτερα

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

issuu-downloader.com

issuu-downloader.com